TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Valtiollinen ahdasmielisyys

Jokainen yhteiskunnallinen järjestelmä eroaa yksityisestä liikkeestä jo siinä, että sen tulee tarkoittaa mahdollisimman suuren ihmisjoukon parhainta. Kun feodalinen järjestelmä kehitysprosessinsa huipussa kadotti tämän luonteen ja tuli vain muutamien suurimpien maakuninkaiden suojelusjärjestelmäksi, niin oli se myöskin sisässään kasvattanut toimintakykyisen kumouksellisen luokan, joka toimintansa kautta pyrki korjaamaan sen minkä maanomistajien sokea kiihko ja riistonhimo kansanjoukoilta oli pois valloittanut. Mitä suuremmalla ennakkoluulolla ja julmemmilla voimatoimenpiteillä vanha järjestelmä edistyksellisiin pyrintöihin suhtautui, sitä varmemmaksi muodostui sen oma tuho.

Tämä historiallisen kehityksen laki pysyy kuitenkin jokaiselta vallitsevalta luokalta täydellisesti salassa. Heidän ei ole suotu ymmärtää sitä. Siitä johtuu, että nykyinen kapitalistiluokka turvautuu samanlaiseen yhteiskunnalliseen ahdasmielisyyteen kuin mihin turvautuivat ne joita vastaan nykyinen porvaristo kerran esiintyi vallankumouksellisena luokkana. Mitä enemmän monopolien valta kasvaa ja mitä täydellisemmäksi rahamiesten kontrollivalta taloudellisessa suhteessa muodostuu, sitä enemmän valtiollinen ymmärtämättömyys saa tehtäviä ja sitä lujemmin inhimillinen oikeudentunto naulitaan häpeäpaaluun.

Näin on asian laita Yhdysvalloissakin. Erikoisesti huomiota ansaitsee se, miten valtaluokka suhtautuu poliittisten vankien vapauttamiskysymykseen. Tässä asiassa valtiollinen suvaitsemattomuus näyttelee traagillisinta osaa. Miehet ja naiset suletaan vankilaan yhteiskunnalle vaarallisina siitä syystä, että heidän käsityksensä eroavat niistä, jotka voivat määrätä taloudellisessa ja valtiollisessa suhteessa koko kansakunnan tämänpäiväistä olotilaa ja johtaa sen kohtaloita. Sorretun luokan edustajat todellisessa rakkaudessaan yhteiskuntaa kohtaan iimaisevat yleisesti tunnustetun tosiasian jostain vallitsevasta epäkohdasta ja kapitalismin sortama ja alaspainama moraalinen käsite antaa heille kunnianimen: kriminaalit. Inhimillinen järki ja ymmärrys yleensäkin on suhteellista vallitsevaan yhteiskunnalliseen tilaan nähden, mutta tuskin milloinkaan taloudellinen vääryys selvemmin pääsee kuvastumaan ihmisten aatteellisissa käsityksissä kuin tässä.

Yhdysvaltain valtiollinen taantumus ei näytä valon pilkkua edes näin vaalien edellä. Täydellisellä sokeudella huitelehtii porvarillinen sanomalehdistö myrkkyruoskalla lisää painostusta niiden kahleisiin, jotka viruvat vankiloissa mielipiteidensä takia. Erään hyvin sattuvan esimerkin sellaisesta näyt ti muuan Portlandin päivälehti viime viikolla. Se kohdisti tulisen vihansa Debsiä vastaan sen johdosta kun työläisten ja maanviljelijäin presidentin ehdokas kehotti republikaanista ja demokraattista kilpailijaansa kanssaan vaatimaan vapautta Debsille. Lehti näkee Debsissä vain rikoksellisen — pahantekijän, jonka olisi pitänyt jo aikoja sitten sulkea muurien sisään. Kyynillisyys yleensäkin valtiollisessa elämässä ei ole harvinaisuus, mutta tässä se menee järjettömyyteen. Ja se on sitäkin rumempaa kun kuitenkin kerskaillaan oikeudentuntoisuudella, oikeusvaltion periaatteiden ja tapojen tarkalla noudattamisella, vieläpä kristillissiveellisellä totuuden tunnolla.

Harding — republikaanien presidentinehdokas — selittää kannattavansa "oikeudellista amnestiaa", mutta ei voi yhtyä vaatimaan Debsille vapautta. Joku aika sitten näytti siltä kun Wilsonin hallitus todellakin aikoisi seurata Europan maita ja jollain tavalla tehdä mahdolliseksi satojen poliittisten ja teollisuusvankien vapautumisen. Mutta nyt sellaisesta ei taas ole mitään kuulunut. Sosialistipuolueen lähetystö menee taas pääkaupunkiin tätä tarkoitusta edistävässä mielessä. Muistutuksia kylläkin vallitseville tässä suhteessa annetaan. Koko maan työläisten mielipide on vaatimassa vapautusta tovereille. Heihin yhtyy oikeudentuntoisia ihmisiä itse porvaristonkin keskuudesta. Koko maa tuntee tässä suhteessa tarvitsevansa raittiinpaa ilmaa — vapautta.

Mutta porvarillisen taantumuksen voima on valtava. Työläiset ovat heikkoja. Heiltä puuttuu järjestöjä ja luokkatietoisuutta. Näiden kasvattaminen sittenkin on paras jos mielitään oikeutta saada. Työväenluokan taloudellinen ja valtiollinen voima vain voi työläiset vapauttaa.

PUUTAVARAIN HINNAT JA TYÖLÄISTEN PALKAT

West Coast Lumberman — puutavarayhtiöiden virallinen kuukausilehti — kertoo puutavarain hintain kohoamisesta seuraavaa: V. 1917, ennen kuin Amerika oli yhtynyt sotaan, maksoi n:o v-g lattialauta $29 tuhat jalkaa; no. 2 drop saiding $19.50; tavallinen lauta no. 1 $13; no. 2 $13.50; parrut $17; ratapölkyt $9; vaunujen niskahirret $30; vaunujen vuorauslaudat $23 ja no. 1 laatikkolaudat $11.

Neljä kuukautta myöhemmin, eli sodan julistamisen jälkeen, oli laudan hinta jo kohonnut 35 prosentilla ja on siitä saakka yhäti noussut, ollen edelläluetteltujen johtavien tavarain hinnat nykyisin seuraavat: No. 2 v-g lattialaudat $73; no. 2 drop saidingit $52; no. 1 tavallinen lauta $28; no. 2 $26.50 parrut $30; ratapölkyt $27; vaunujen niskahirret $34.35; vaunujen vuorauslaudat $65—$67 ja laatikkolauta $35.

Noin neljä kuukautta takaperin, jolloin puutavaran hinta oli korkeimmillaan, oli hinnat yleensä kolme ja neljä dollaria korkeammat viimeksimainittuja hintoja, jotka on otettu tämän heinäk. 1 p.

Kuten tuosta näkyy, on puutavaran hinta siis joka ainoalle tavaralle noussut enempi kuin kaksinkertaisesti ja joillekin kol minkertaisestsi, vieläpä yli siitäkin ,puhumattakaan niistä erikoiskaupoista mitä lumperiherrat ovat hallituksen kanssa tehneet ,joissa voitot ovat olleet kaiken yläpuolella. Heillä on sen lisäksi ollut näiden kolmen vuoden aikana se etu, että he ovat saaneet kaiken tavaransa, vaikkapa se olisi ollut vähän huonompaakin ja osittain pilaantunutta, kiistelemättä kaupaksi, niin ettei ole tullut varastossa pitämisen kautta tappiota kuten tavallisesti tulee.

Ovat siis metsäherrat osanneet pitää huolta puutavaran hintain kohoamisesta. Mutta miten on palkkain laita. Ovatko ne kohonneet kolminkertaisesti kuten laudan hinta? Joillekin vaikeimpien töiden teki jöille kämpillä on kyllä täytynyt nostaa palkat ehkä puolta suuremmiksi, mitä ne olivat v. 1917. Mutta enemmistön palkat eivät ole nousseet samassa suhteessa ja sahamyllyillä pidetään monin paikoin neljän dollarinkin päiväpalkkaa suurena. Päivä on kyllä lyhentynyt, mutta samalla on myöskin tuotantokoneisto parantunut, niin että tuotanto on vaan lisääntynyt. Sama lehti josta edellämainitut numerot on otettu kertoo, että "uudet tuotantotavat ja parannettu koneisto sahalaitoksilla on täydellisesti korvannut sen tuotannon vähentymisen, mikä johtui työpäivän lyhentämisestä useimpien yhtiöiden kämpillä ja myllyissä."

Ei ole siis palkka kohonnut läheskään suhteellisesti tuotteiden arvon kohoamisen kanssa, vaikka sitä neljän ällän ja muiden yhtiöiden suutorvien kautta on niin paljon toitotettu. Kun sitten vielä otetaan huomioon kohonneet elinkustannusten hinnat jotka ovat vähintään viisi kertaa korkeammat, kaikki tarvetavarat lukuunotettuina, kuin ne olivat v. 1917, niin eipä ole syytä kehua "länsnen lokarien" hyviä tienestejä, enempi kuin muidenkaan työläisten ansioita.

Korottamisen varaa, neljän ällän ohjelman mukaankin, olisi runsaanlaisesti.

Muuten sopinee tämän yhteydessä huomauttaa myöskin siitä, että tuo metsäherrain äänitorvi vakuuttaa puutavaran hinnan taas uudelleen alkavan kohoamaan ja menekin suurentumaan. Se sopisi työläistenkin ottaa huomioonsa järjestymisasioita ajatellessaan.

TERÄSTRUSTIN VOITOT

Vuoden 1917 ajalla, jolloin Amerika valmistautui sotaan ja teki suurimmat terästilauksensa ja jolloin Europan maat ostivat mitä täällä valmistamaan ehdittiin, tuotti terästrusti voittoa kaikkiaan $888,931,511, eli kaksikymmentä miljoonaa enempi, mitä sen pääoma kaikkine vesiosakkeineenkin sisälsi.

Eikö siinä ole riittävästi syytä sodan suosimiseen?

— Toverin johtokunnan kokous pidetään ensi lauantai-iltana klo kahdeksan. — Kaikkien jäsenten on saavuttava kokoukseen.

SUOMEN IMPERIALISTIT JA KARJALA

Olemme jo kertoneet kuinka Suomen vallottajien hankkeet Vienan-Karjalan Suomeen liittämiseksi ovat rauenneet tyhjiin sen takia, että siellä on perustettu neuvostojärjestelmä joka erottamattomilla siteillä liittyy Neuvosto-Venäjään.

Karjalan kysymyksen vaiheet ovat moninaiset. Se on ollut vuosisatoja vaikeanlaisena pulmana. Suomen ja Venäjän rajojen määrittelyissä kysymys Karjalan rajapitäjistä on aina ollut esillä. Suomen kansallisuus- ja rajakysymyksiä käsitellessään kirjoitti tov. Y. Sirola viime talvena erikoisesti Karjalan kysymyksestä seuraavaa:

"Suurin Suomen kansallisuuskysymyksistä on kuitenkin Muurmannin ja Karjalan kysymys. Kartta näyttää, että Suomen itäraja on kaikkea muuta kuin maantieteellinen. Ja mitä sen takana oleviin kansallisuuksiin tulee, ovat pohjoisen lappalaiset, joiden sukulaisia on Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa, kansa, jolla ei liene valtiollista kansallistuntoa.

Muurmannin rannalla asuu venäläisiä, suomalaisia ja norjalaisia. Vienan ja Aunuksen karjalaiset — n. 100,000 — ovat suomalaisia, jotka uskontonsa puolesta kokonaan ja kielensä puolesta osittain eroavat Suomen suomalaisista. Suomalaisten kansallisuustunteille on näil lä mailla se merkitys, että pääasiassa sieltä on koottu kansalliseepos, Kalevala, ja on siellä joitakin vuosia Suomesta käsin harjoitettu kansallista kulttuuripropagandaa. Niiden maiden Suomeen liittäminen on kyllä ollut runollinen unelma Suomessa, mutta vailla käyntännöllistä merkitystä sotaan asti.

Maailmansodan aikana syntyi sitten Saksassa kokonainen kirjallisuus, jossa Suur-Saksan yhtenä alusmaana esitettiin myös Suur-Suomi Syvärijokea, Äänisjärveä ja Uikujokea myöten, Kuola mukaan luettuna. Saksan imperialismille tarjosi tämä suunnitelma — paitsi Suomen metsien, koskien ja kansan riistoa — Jäämeren satamia sekä kiilan Englannin ja Venäjän välille. Ja oivana houkuttimena oli se luonnonrikkauksineen Suomen shovinisteille — mikä ei estänyt Wilhelmin hallitusta keskustelemasta Protopopovin kanssa erikoisrauhasta, jossa Suomi olisi täydelleen jätetty tsaarin armoille!

Suomen luokkasodan aikana kuului Mannerheimin ohjelmaan Karjalan valtaus, mutta siitä oli luovuttava, kai Saksan määräyksestä, ja kun punaisten voittaminen oli ollut valkoisille varsin kova urakka, niin ettei maa olisi kestänyt enempää.

Viime keväänä Pietaria vastaan suunniteltuihin sotaliikkeisiin kuului myös suomalaisten (hallituksen kannattamain) "vapaaehtoisten" hyökkäys Aunukseen, josta ne m. m. suomalaisten punaisten toimesta käännytettiin takaisin. Julkeasti silloinkin käytettiin suomalaisten ti, vielä vähemmin "valkoiset" kansallistuntoa, sillä ei Englanvenäläiset, ole antaneet mitään valtauslupauksia, päinvastoin. Ja Aunuksen kansa sai suomalaisista "vapauttajista" aivan tarpeekseen. Suomelle on korkeintaan luvattu kaistale Petsamon luota, jonka tsarismi jo aikaa (1864) lupasi ja jonka Suomen Kansanvaltuuskunta sai Neuvosto-Venäjältä (nyt voimattomalla) sopimuksella maaliskuun 3 pltä 1918, ja minne Suomi kernaasti rakentaisi rautatien.

Suomen kansallisuuskysymyksiä on vielä Inkerin kysymys. Pietarin läänissä asuu n. 150,000 henkeä suomalaista talonpoikaisväestöä — lisäksi 20—30,000 Pietarin suomalaista — joiden kansallisena yhdyssiteenä ovat olleet luterilainen kirkko ja umpivanhoillinen koulu; v. 1905 jälkeen myös sos. liike, ensin menshevistinen. Inkeriläisillä on nykyisin monta kansallista "ohjelmaa." Huikein niistä: yhdistää maa Suomeen "hävittämällä Pietarin poliittinen merkitys" — ymmärretään Suomessa yleiseen kimnaasiopoliittiseksi tuulentuvaksi. — Ja Judenitshin upseerien käyttäytyminen inkeriläisiä joukkoosastoja kohtaan viime keväänä valoi kylmää vettä "valkoisille" kansallistunteille. Siitä huolimatta on Karjalan kannaksella, Suomen puolella, pappien ja opettajain kiihottamina, kulakkihenkisiä sissijoukkoja, jotka tekevät hyökkäyksiä Venäjän puolelle. Pietarin läänissä oleville suomalaisille alkaa kuitenkin jo valjeta, että Neuvosto-Venäjän heille myöntämä kulttuuriautonomia ja itsehallinto antaa heille parhaat mahdollisuudet, kun sen sijaan vastavallankumous ne uhkaa riistää.

Venäjän rajojen sisällä on sitten vielä koko joukko suomalaisia heimoja (Tverin läänissä, Volgan mutkassa, Siperiassa), mutta näiden "yhdistämistä" eivät hurjimmatkaan suur-suomalaiset uskalla ajatella.

Suomensukuisen eestikansan kanssa vaihtaa Suomen porvaristo kyllä kohteliaisuuksia. — Olipa viime talvena Virossa "vapaaehtoisiakin" Suomesta, tullen kuuluisiksi mielivaltaisuuksistaan. Mutta Suomen suurporvaristo on vastahakoinen valtiolliseen liittoon Viron kanssa, peläten, ettei suurvaltain "konsertti", valkoisen Venäjän takia, kuitenkaan sille myönnä itsenäisyyttä. Suomen itsenäisyyden entente kyllä, ehdollisesti, tunnusti viime kesänä, mutta ei ole vielä sitä taannut. —

Kuten näkyy, on siis Suomella nyt runsaasti kansalliskysymyksiä. Tärkeimmät niistä koskettavat oleellisesti suhdetta Venäjään. Ja Suomen suurporvariston elinetu — markkinat, bolshevismia kukistamaan — vaatii yhteisymmärrykseen tulemista Venäjän porvariston kanssa. Mannerheimiläisyyden objektiivinen sisältö on vastavallankumouksen auttaminen Pietariin silläkin uhalla, että se sitten dikteeraisi Suomelle poliittiset ja taloudelliset ehtonsa. Se on siis oikeastaan suurporvariston palaaminen vanhalle kannalleen "mutatis mutandis". Sitä ei kuitenkaan uskalleta Suomessa julki lausua. Kuvaava on pres. Stahlbergin lause eräälle ulkomaisele haastattelijalle, että "suomalaiset ennen antavat hävittää itsensä sukupuuttoon kuin uudelleen antautuvat Venäjän herruuden kurjuuteen", joka lause realiteettien edessä tietysti siirtyy poliittisten bluffien joukkoon. Mutta keskiluokkien kansallisena ilmaisuna on sillä merkityksensä. Heimokansojen (Aunuksen, Inkerin) auttaminen on näet yhtä populääri eräissä piireissä ja voi suurporvaristo sekä kansainvälinen imperialismi sitä käyttää hyväkseen, huolimatta Suur-Suomipuuhan realipoliittisesta toivottomuudesta toivottomuudesta nykyisin. Sosialipatrioottien keskuudessa on Karjalan Suomeen liittämispuuhalla vankka kannatus, he vaan kuvittelevat sen joskus voivan tapahtua "rauhallisesti", porvarillisen "demokratian" ja "kansojen itsemääräämisoikeuden" nimessä. Mutta "vapausretket" sinne on tämänkin sos. dem. taholta leimattu vain tukkikapitalistien rosvouspuuhaksi ja vaaralliseksi poliittiseksi seikkailuksi, jota sos. dem. vastustavat pelätessään yleensä sotaa, koska käsittävät sen turmelevan heidän vallankumousta vastustavan politiikkansa ja vievän heiltä loputkin työväen kannatuksesta."

Näin paljon Sirola. — Tämän pohjalla me saatamme ymmärtää Neuvosto-Karjalan tärkeyttä. Se on ollut Suomen imperialistisen politiikan unelma, jota nielasemaan se on lähtenyt useamman kuin yhden kerran. Sen valtaamisen kautta se olisi

Suomen sosialidemokratian johtajille

Kirj. O. W. Kuusinen.

Peilisosialismia.

Te sosialidemokratian johtajat sanotte kaiketi edelläkuvatun johdosta: "Se on kommunismia" eikä "sosialidemokraattista sosialismia", jota te muka ajatte. Mutta historian todellisuudessa ei sosialismia ole muuta kuin yhtä lajia. Ei oikeistolaista eikä mitään muuta kuin proletaarista. Ja se on samaa kuin Marxin ja Engelsin opettama kommunismi.

Teidän sosialisminne on vain "peilisosialismia". Siksi olemme ruvenneet kutsumaan sitä syystä, että sillä on erehdyttävä sosialismin näkö, niinkuin peilikuvassa, mutta vasen puoli on oikean sijassa ja oikea vasemman. Siinä on työtätekeväin ihmisten vapaan itsehallinnon sijassa hallitsevan virkavallan sorto. Vapaan luovan työn sijassa pysyvä palkkaorjuuden ja riistännän kirous. Vapaassa veljesliitossa eläväin ihmisten rajattoman kehityksen ja kohoamisen sijasta yleinen valtiovankeus, joka painaa alas raakuuteen niin vangit kuin vanginvartijatkin.

Minun mielestäni ei se tila, johon teidän valtiokapitalistinne johtaisi, olisi kansalle yhtään pienempi kirous kuin tähän asti vallinnut yksityiskapitalismi. Päinvastoin tulisi siitä vielä orjuuttavampi tila. Mutta historian ankara todellisuus ei aina ota huomioon, mikä on kansalle pahempi tai parempi. Ja tällä kerralla ainakin vilkkuu teidän valtiokapitalistinen päämääränne kapitalistisen kehityksen linjalla kapitalismin viimeisenä pelastusmahdollisuutena. Täten myöntäessäni teidän päämääränne toteutumisen teoreettisesti mahdolliseksi en suinkaan luule sitä käytännössä todennäköiseksi. Minusta näyttää päinvastoin, että sen puolella on vain hyvin pieni mahdollisuus. Kapitalismille ei näytä enään olevan aikaa pelastustielle. Maailman köyhälistö näyttää jo kykenevän katkaisemaan siltä pakotien. Nyt edessä olevien luokkataistelun vaiheiden järjellinen arviointi osoittaa minusta selvästi, että Europan köyhälistö tulee nyt jo voittamaan porvariston niin täydellisesti, ettei myöskään teidän ajamanne kapitalismin renessanssi pääse alkuaan pitemmälle.

Jos se olisi tullakseen olisi tietysti sekin kirous vielä läpikäytävä. Vieläpä olisi meidän myönnettävä, että sekin välttämätön paha on historiallista edistystä huolimatta siitä, että se mukanaan tuo, niinkuin ennenkin kaikki kapitalistinen kehitys on mukanaan tuonut, uutta kirousta riistetyille kansanluokille.

Mutta mikäli se ylipäänsä toteutua voisi, olisi teidän korjattava myös menettelytapapäätöksenne sanamuotoa.

Työväen luokkataistelu.

Ei teidän tietenkään parlamentarismia hyljätä tarvitseisi. Se soveltuu kyllä valtiokapitalismin ajamiseen. Ja se kuuluu siten teidän todelliseen kantaanne samoinkuin sen loogillinen johtopäätös: pyrkiminen kapitalistisen valtion hallituksen ohjaksiin. Mutta työväen luokkataistelu ei sovi valtiokapitalismin ajamiseen. Ettekä te todenteolla olekaan sen kannalla. Siitä puhuminen on teidän päätöksissänne ainoastaan erehdyttävä sanamuoto.

Ajatelkaahan vähän itsekin, millaiseksi te oikeastaan työväen "luokkataisten" tarkoitatte? — Onkohan se paljoakaan samannäköistä kuin miksi sen työmiehet itse ajattelevat? 1) Työväen pitäisi runsasluku isesti liittyä teidän johtamiinne puolue järjestöihin ja maksaa puolueveron sa säännöllisesti. 2) Joka kolmas vuosi pitäisi työväen vielä runsasluku isemmin saapua äänestämään teitävaltiopäiville ja kerran vuodessa kunnanvaltuustoihin. 3) Kerran vuodessa pitäisi puolueeseen kuuluvan työväen myös valita puoluekokouk seen teidän politiikkaanne kannattavia edustajia, ainakin sellaisia, jotka varmasti puolustavat Suomen nykyisen haallitusmuodon mukaista toimintaa — muullaista työväen toimintaa vastaan. 4) Silloin tällöin olisi työväen vielä saavuttava miehissä ja naisissa kokouksiin hyväksymään ponsilauseita teidän ehdotustenne puolesta milloin ehdotuksenne valtiopäivillä tai valtuustoissa kaipaavat sellaista lisäpainostusta, tai hyväksymään vastalauseita silloin kun teillä on politiikassa ollut vastoinkäymisiä. 5) Muuten pitäisi työväen olla hiljaa.

Myöntäkää pois, Suomen sosialidemokratian johtajat: eikö tuommoinen valtiollinen käytös työväeltä olisi teidän mielestänne kaikkein parasta? Sehän olisi aivan ihanteellisessa muodossa sitä, mitä te tarkoitatte päätöksissänne "työväen luokkataistelulla". Se olisi niin kaunista ja viatonta hommaa, että porvaritkin hyväksyisivät "työväen luokkataistelun" tunnussanan, kun vain sillä sanalla saisi työväenluokan kannattajakseen.

Todellinen työväen luokkataistelu ei kuitenkaan tule olemaan noin kiltti ä. Älkää tekään olko lapsia, että semmoista satua uskoisitte. Todellinen työväen luokkataistelu on kaukaan kärsineitten, sorrettujen, riistettyjen, loukattujen ja häväistyjen ihmisten katkeraa taistelua, totista taistelua luokkavihollista vastaan. Se tarkoittaa valtion täydellistä poistamista, työväenluokan täydellistä valtaan pääsyä. Ja niin kuristavasti, kuin Suomen työväenluokka tällä hetkellä onkin kahleisiin lyöty, niin tyyten kuin siltä onkin luokkataisteluvapaus nyt riistetty, näette joka puolella maata selviä merkkejä, että sen luokkataistelu tulee suuntautumaan myöskin teitä vastaan.

Ketkä voivat kannattaa teitä?

En suinkaan väitä että jäätte kokonaan kannattajia vaille, kun vapaampi aika koittaa. Ei, mahdollisesti saatte paljonkin kannattajia; parhaassa tapauksessa voisitte saada melkein niin paljon kuin porvaripuolueilla on yhteensä. Mutta väitän sitä, että työväestöstä ei teille montaa kannattajaa jää. Työväenliikkeessä teidän osanne on pian ilmaan puhallettu.

Sikäli kun teidän aatteellanne ylipäänsä on toteutumisen mahdollisuutta, on se mahdollista ainoastaan porvariston avulla ja toimella. Porvariston toimesta tähänkin asti on valtiokapitalismia toimeenpantu. Vai kuka muu on järjestänyt valtion rautatielaitoksen ja valtion metsätalouden? Ja kuka on toimeenpannut valtion nykyisen kauppasäännöstelyn entisen vapaakaupan sijaan?

Tämä kauppasäännöstelyhän on teidän aatteenne tähänastinen suurin voitto, oikein periaatteellinen voitto. Kapitalistit eivät enää saa muutamista tavaroista vaatia niin korkeaa hintaa kuin heille ehkä ostajat maksaivat. Eivät myöskään saa vapaasti tuottaa tavaroita ulkomailta, niinkuin ennen, vaan luvan perästä aina sen verran ja sitä lajia kuin valtion lisenssiministerit sallivat. Sehän on yksityiskapitalistisen vapaakauppaperiaatteen kannalla aivan kauheaa. Se on suorastaan "valtiorikos' valtion puolelta kapitalistien pyhää "elinkeino oikeutta" vastaan. Käytännössä se ei heille ole tosin suurta hallaa tuottanut. Useimmat he ovat nyt valtion säännöstelystä huolimatta suuresti rikastuneet. Kaikki he ovat osanneet lyödä lisämynttiä säännöstelyn kiertämisestä, ja monet heistä ovat tulleet äkkiä upporikkaiksi juuri säännöstelyn ansiosta. Kansalle on tästä säännöstelystä ollut enemmän vahinkoa kuin hyötyä. Siis käytännössä se on ollut kapitalimille vaaratonta ja osaksi hyvin edullistakin. Mutta kapitalismin vanhanaikaisten periaatteiden kannalta se on niin vastenmielistä, että pääministerit, jotka tätä järjestelmää ovat toteuttaneet, ylläpitäneet ja kehittäneet, ovat lakkaamatta puuhissaan rauhoittaneet itseään ja isäntiään hokien: "Tämähän on vain väliaikaista — kaikkihan me toivomme, että tästä pian päästään takaisin elinkeinovapauteen."

Siihen ei koskaan päästä. Semmoiseksi ei maailma enää muutu. Olipa hallituksessa nyt kuinka muita porvarikopla tahansa, sillä ei ole talouspolitiikassa muuta edessään kuin toteuttaa — teidän valtiokapitalistisia periaatteitanne. Tietysti porvaryhmät toteuttavat niitä huonosti, koska tekevät sen vasten tahtoaan. Te tekisitte sen paljon paremmin. — Ja muutenkin ovat nykyiset porvaripuolueet valtiollisesti kovin vanhoillisella kannalla. Oikeistoryhmät tahtovat olla jyrkkiä taantumuksellisia, vaikka eivät rohkene enään edes kuvitella niin jyrkkää taantumusta, että se varmasti tekisi lopun työväen vallankumouksen vaarasta. Heidänhän pitäisi jos johdonmukaisia olisivat, nousta heti sotaan Neuvosto-Venäjää vastaan ja voittaa sekä samalla teurastaa Suomen työläisiä vielä satojatuhansia ja Joput työväenluokasta panna vankileireihin. Se auttaisi. Mutta siihen he eivät pysty. Eivätkä he pelkällä vankileirin vartioimisella kauvan eläisikään. Lahtaripolitiikka on huonoa tuotantotapaa, se ei valtakuntaa rikastuta. Keskusryhmät taas ovat, holtittomia kaiken maailman tuulten ajeltavia, elävät kädestä suuhun ja tulevat aina yllätetyiksi. Ne ovat tekevinään viisaita rauhoittavia myönnytyksiä oikealle ja vasemmalle, mutta ne pikkumyönnytykset kuittaavat toinen toisensa, eivätkä jätä muuta jälkeä kuin halveksivan tyytymättömyyden puolelle niinkuin toiselleki n.

Teillä sitävastoin olisi mahdollisuus lyödä porvaristolle eteen johdonmukainen pelastusohjelma. Jos te esittäisitte todellisen kantanne selvästi julki riisuen pois päältänne kaikki proletaariset lainavaatteet, niin iso osa porvaristoa varmaan heti seuraisi teitä. Sanoisitte suoraan: 1) Me vastustamme köyhälistön vallankumousta — me puolustamme sitä vastaan voimassaolevaa hallitusmuodon mukaista laillisuutta ja järjestystä. 2) Me vastustamme sosialismia, jota köyhälistö tahtoo — ajamme yleisen valtiotalouden voimaansaattamista yksityiskapitalismin sijaan nykyisen valtion toimesta. 3) Me vastustamme köyhälistön kansanvaltaa — kannatamme parlamentarismia sekä johtavan virkavallan itsenäistä asemaa ja vapautta. 4) Me vastustamme köyhälistön luokkataistelua — kutsumme kannattajia kaikista luokista ja ennenkaikkea vetoamme virkamiesten ja keskisäädyn kannatukseen sekä kapitalistien järkeen.

Puhukaa suoraan ja astukaa remmiin. Te edustatte riistäjäluokkain viimeistä tulevaisuudenaatetta — uskaltakaa avoimesti seistä tai kaatua kantanne puolesta, jos sille itse edes jotain arvoa annatte.

Tietysti osa porvareita teitä alussa vastustaisi. Eivät he suinkaan ole kaikki samanlaisia lampaita. Jotkut porvaripässit pitäisivät pahaakin mölinää teidän "valtiososialismianne" vastaan. Mutta jos historia teille armon aikaa vielä antaisi, niin varmasti jonkun ajan päästä ne pässit puhuisivat niinkuin muutkin porvarit, että "ei tämä tannerilainen valtiososialismi niin helvetin hullua ole kuin ensin luultiin — maitoa tästäkin heruu kun lypsetään.

Riistäjäin Internationaleen.

Samoin tein olisi teidän myös luovuttava viidennestä väärästä leima merkistä kansainvälisestä työväenliitosta.

Se on teille helpointa, koska niinsanottu Toinen Internationale, johonka te olette päättäneet jäädä, on juuri muuttumassa kapitalistisen "kansainliiton" alaosastoksi. "Kapitalistinen kansainliitto" edustaa anglosaksilaisen valtioliiton johtamaa sortoherruutta maapallon kansain yli. Ainoastaan tämän sortovallan haaraliikkeenä olisi teidän valtiotrustillianne mitään toteutumisen ja säilymisen toivoa. Jos se nyt hajoaa ja luhistuu — kuten toivomme tapahtuvan pian — vie se teidänkin aatteenne mukanaan kuoppaan. Mutta niinkauan kuin anglosaksilainen imperialismi seisoo pystyssä, on teidän parasta suorastaan kannattaa sen herravaltaa ja alistaa Suomi sen käyttöpalvelukseen. Se on teidän kantanne mukaista realipolitiikkaa, eikä mikään muu internationalismi eikä natsionalismi. Köyhälistö sitävastoin tahtoo kukistaa tuon sortavan maailmanmahdin ja perustaa sen sijaan vapaiden sosialistisen neuvostotasavaltain maailmanliiton.

Teidän kantanne ja luokkatietoisen köyhälistön kanta ovat täten kaikissa pääkohdissaan vastakkaiset. Sen jyrkempiä periaatteellisia vastakohtia ei valtiollisissa taisteluissa yleensä olekaan tullinlan eri puolilla.

Mitä oikeutta teillä näinollen on enää kantaa luokkatietoisen työväenluokan lippua? Sehän on teille epätoivoista työväen kalastamista. Siitä löyhkää jo kauaksi demogogien haju. Se sotkee itsensä alinomaisiin ristiriitoihin, se paljastaa itsensä päivä päivältä yhä räikeämmin. Ja se estää teitä toimimasta mitään oikean kantanne mukaisesti. Voimanne menee näin luovimisessa, puolustamisessa ja omien ristiriitojenne selvittämisessä. Vanhoillisten valtiollisissa ryhmäin on kyllä usein pakko tuhlata valtiollisia voimiaan mokomaan puolusteluun — mutta niillä on silloin edes todellinen valta-asema puolustettavana. Mutta mitä on teillä puolustettavana? Ainoastaan tilapäinen valta-asema sellaisessa puolueessa, jonka kanta on pohjaltaan aivan toinen kuin teidän.

Oletteko hulluja, että semmoisen puolueen varaan aatteenne ajamisen nojaatte? Miksette vetoa semmoisiin ihmisiin, joilla todella on sama kanta kuin teillä? Onhan niitäkin olemassa, niitä on paljonkin. "Edistysmielisiin" osuusliikkeisiinne olette te menestyksellä keränneet, paitsi työläisiä, myös pikkuporvareita ja keskisäätyä. Niissähän teillä on oikea oman puolueenne kantajoukko, joka pian kasvaisi suuresti, kun rohkeaisitte tunnustamaan selvää väriä.

En saarnaa teille rehellisyyttä pelkästä platonisesta moralin innostuksesta. En minä ole teidän moralinne vartija, enkä pyrikään siksi. Tärkeämpi asia tässä on kysymyksessä kuin teidän sielujenne puhdistus. On kysymyksessä uhkaava vaara, johon paraikaa syösytte itse sekä vedätte joukon ajattelemattomia sosialidemokraatteja perässänne.

Noskelaisuuden tie.

Te tunnette sen vaaran nyt ainakin vaistomaisesti tunnossanne. Se on noskelaisuuden vaara. Eikö olisi jo aika teidän tehdä edes itsellenne täysin selväksi mikä tuo vaara oikein on. Tirehtööri Paasikivi jo viime kesänä tilasi teitä noskekseen, kysyen julkisesti: oletteko valmiit ase kädessä taistelemaan Suomen työväkeä vastaan? Te ette arvanneet siihen vastata oikein sitä eikä tätä. Ei kai mielestänne oikein so-